

have lov til at lemlæste hinanden, og at regningen herfor – der er måske tale om en livslang regning – skal sendes til samfundet?

Efter min opfattelse er det helt ude af proportioner, i særdeleshed når vi i det daglige kan se, hvilken spareiver forslagsstillerne ellers lægger for dagen. Endnu en gang kan vi konstatere, at liberalismens pris ingen grænser har. Friheden er ukrænkelig uanset prisen.

Det siger sig selv, at det næsten er overflødigt at sige det, men for en god ordens skyld: Den socialdemokratiske gruppe kan absolut ikke støtte sådan noget som det her. De regler, der eksisterer i dag, giver absolut ingen problemer, for de, der administrerer dem – som også arbejdsministeren var inde på – nemlig Arbejdstilsynet, gør det med behændighed og med følsomhed uden at krænke nogen, uden at skabe konflikter.

Forleden talte jeg med nogle folk fra Arbejdstilsynet. Naturligvis talte jeg med dem – i og med jeg vidste, at vi havde det her på dagsordenen – om forslaget. Jeg spurgte til administrationen af de her regler, hvordan man håndterer de her ting, om det gav anledning til konflikter osv. Det gjorde det ikke, var svaret, for de har nogle retningslinjer at gå efter, og det er klart, at de ved, at det her er et følsomt område. De behandler det med behændighed. Jeg spurgte så om den dybere baggrund; om de kunne få øje på årsagen til det her forslag, og det eneste svar jeg fik, var, at de, der foreslår sådan noget, må have et forfærdeligt markeringsbehov.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Poul Erik Dyrland har ret i, at det er en genfremsættelse af et forslag, som vi behandlede her for 2 år siden, og så er det jo så meget desto mere ejendommeligt, at hr. Poul Erik Dyrland tilsyneladende ikke har fået læst forslaget endnu.

For den bombastiske kritik, hr. Poul Erik Dyrland kommer med, bygger jo ikke på dette beslutningsforslag. Når vi f.eks. taler om hjemmehjælp og hjemmepleje, så skriver vi jo netop i beslutningsforslaget, at det kun vedrører kontinuerligt arbejde i hjemmet.

Altså: Hovedsigtet med vores forslag er selvfølgelig, at privatpersoner skal have lov at færdes i deres eget hjem uden at risikere, at Arbejdstilsynet ringer på døren for nu at se, om støvsugeren slår gnister, eller hvad der kan være galt i hjemmet. Og vi har netop ikke med-

taget hjemmehjælp, som kommer kontinuerligt på arbejdspladsen, for vi er da helt opmærksomme på, at der kan være nogle arbejdsmiljøproblemer for hjemmehjælpere også på en privat arbejdsplads.

Så jeg mener, at udgangspunktet for kritikken og for den sags skyld også for arbejdsministerens kritik af vores forslag er, at man altså læser det mere bombastisk, end det faktisk er formuleret.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Ja, jeg vil bare sige til hr. Poul Erik Dyrland, at jeg var helt enig i hans udlægning.

Og så vil jeg tillade mig at sige til fru Charlotte Antonsen, at hjemmehjælp jo findes i to typer. Dels den, man får midlertidigt, og så den, man har permanent – og det er naturligvis den permanente hjemmehjælp, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg skal blot sige til fru Charlotte Antonsen: Jo, jeg har såmænd læst det to gange. Først så læste jeg det forslag, der er fremsat nu, og så gik jeg tilbage og læste alt, hvad der stod sidste gang.

Og jeg er helt enig med fru Charlotte Antonsen i, at selvfølgelig skal Arbejdstilsynet ikke rende hjem i hverken fru Charlotte Antonsens eller min stue og kontrollere, om støvsugerledningen slår gnister. Det er ikke det, det handler om.

Men jeg er helt overbevist om, at med de formuleringer, der ligger i det her beslutningsforslag, kan jeg tydeligt se, hvad målet og sigtet med det her er, og det får de konsekvenser også for hjemmehjælperen, hjemmesygeplejersken osv., som vi her har beskrevet, og som arbejdsministeren i øvrigt er enig med mig i.

Charlotte Antonsen (V):

Forslaget her søger at begrænse myndighedernes adgang til at krænke grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed. Og som det allerede er blevet nævnt, er der jo sket noget, siden vi behandlede denne her sag for 2 år siden, fordi den politiske debat har ændret sig meget.

Folketinget havde en forespørgselsdebat den 21. maj 1996, hvor vi sammen med regeringspartierne vedtog en dagsorden om, at regeringen skulle fremlægge en redegørelse om udviklingen i forvaltningsmyndigheders adgang til privat ejendom uden retskendelse.